

รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก

LEARNING MANAGEMENT MODEL OF ENGLISH COMMUNICATION FOR STUDENTS IN SMALL - SIZED OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS

วิรัตน์ เกตุเรือง^{1*} สุกัญญา แซ่มช้อย² และฉลอง ชาตुरुประชีวิน³
Wirat Ketuang^{1*} Sukanya Chaemchoy² and Chalong Chatrurachewin³

^{1,2,3}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

^{1,2,3}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: wiratketuang@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก จุดมุ่งหมายเฉพาะและวิธีการวิจัยดำเนินการ 3 ขั้นตอน 1) ศึกษาสภาพและแนวทางในการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก โดยวิธีการศึกษาเอกสาร สนทนากลุ่มผู้บริหาร ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 2) สร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กโดยวิธีสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และ 3) ประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพและแนวทางในการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กจำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการใช้หลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านประสิทธิภาพครูผู้สอน 4) ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 5) ด้านการวัดและประเมินผล

2. รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 3 คุณภาพผู้เรียน และปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จ ได้แก่ 1) การสร้างความตระหนักแก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) การส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเกิดการพัฒนาความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. ประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก พบว่าทั้ง 3 องค์ประกอบ และปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จ มีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากทุกรายการ

คำสำคัญ: การบริหารการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก

Abstract

This research aimed to develop learning management model of English communication for the students in the small-sized opportunity Expansion Schools. The specific purpose and research procedures were divided into 3 steps; 1) To study the status and concept of developing the learning management model of English communication for students in small-sized opportunity expansion schools by literature review and analysis, the group discussion of small-sized school administrators and teacher and the interview 12 experts. 2) To draft the learning management model of English communication by the focus group discussion of 10 experts. 3) To evaluate the learning management model of English communication by using a survey questionnaire to the sample of selected small-sized school administrators and teachers in the Northern Central, North-east and Southern provinces.

The findings of the research were as follow:

1. The study and concepts learning management Model of English Communication for the students in small-sized opportunity expansion schools consisted of 5 aspects as 1) curriculum implementation 2) learning management 3) teachers efficiency 4) Information and communication Technology, and 5) assessment and evaluation.

2. The proposed learning Management model of English communication for the students in the small-sized opportunity expansion schools consists of 3 components as 1) the administrative process, 2) the learning and teaching management process, and 3) the students quality. As for key factors for success, they were 1) awareness of the school administrators and teachers to the importance of English communication, and 2) the encouragement of the school administrators and teachers to develop their English communication. The encouragement program for executives, teachers and academic personnels to develop English communication knowledge and skills.

3. The feasibility and the usability of the model were rated at high levels in all aspects.

Keywords: Learning Management, English Communication, Small – sized school Opportunity Expansion Schools

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญมากต่อประชาชนชาวไทยและประชาคมโลก เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา การประกอบอาชีพและการประกอบธุรกิจ การใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกเพราะเป็นภาษาสากล และการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในยุคโลกาภิวัตน์ (Department of Curriculum and Instruction, 2003, p. 1) การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีความมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมต่างประเทศการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้นเพื่อให้สอดคล้องกับสังคมในยุคแห่งการติดต่อสื่อสารและเป็นการวางรากฐานในการเรียนให้กับเยาวชนในระดับที่สูงขึ้นไป

Ministry of Education (2006, pp. 7-8) ได้ทำจัดแผนยุทธศาสตร์ยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทย เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมียุทธศาสตร์ที่สำคัญคือ ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างความพร้อมให้แก่สถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปรับปรุงการเรียนการสอนโดยมีเป้าหมายให้เด็กและเยาวชนไทยรับประสบการณ์และมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งประชากรไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อแสวงหาความรู้ความบันเทิงเพื่อการประกอบอาชีพและมีโอกาสพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และยุทธศาสตร์ที่ 5 ปรับปรุงระบบบริหารจัดการให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนั้น การบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนจึงเปรียบเสมือนเป็นหัวใจและรากฐานของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนซึ่งจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งมีปัญหาอยู่ในอดีตปัจจุบันและในอนาคตซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558

อย่างไรก็ตาม สถาบันภาษาอังกฤษกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนและการใช้ภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระบบ ได้การทดสอบระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษได้ประเมินความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของครูระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พบว่า มีครูจำนวนมากที่มีผลการสอบทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับรายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาลในภาพรวมประจำปี 2555 พบว่า ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนทุกระดับอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ เช่นเดียวกับ Chaemchoy (2012, pp. 83-85) พบว่า อุปสรรคในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สำคัญ มีดังนี้ 1) ด้านวิธีการสอนกระบวนการเรียนการสอนไม่ได้เป็นกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร (Communicative Approach) อย่างแท้จริง 2) ด้านครูผู้สอนขาดแคลนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโดยตรงครูส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่ดีในการสอนภาษาอังกฤษขาดการพัฒนาที่เหมาะสมและต่อเนื่องขาดสื่อการเรียนการสอนแบบเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่หลากหลาย เนื่องจากมีราคาแพง โดยเฉพาะ แบบเรียน ตำราภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพของสำนักพิมพ์ต่างประเทศขาดแคลนแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาส่วนใหญ่มีห้องสมุด และห้องปฏิบัติการทางภาษา แต่ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และอินเทอร์เน็ตยังมีไม่มาก เพราะค่าใช้จ่ายในการติดตั้งและบำรุงรักษาสูง และ 3) ด้านการเรียนจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไปผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียนนโยบายการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยขาดความต่อเนื่อง และไม่ได้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง จากปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่เป็นที่น่าพอใจมากนักดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50

นอกจากนี้ Office of the Basic Education Commission (2012, pp. 8-13) ได้สำรวจเกี่ยวกับข้อมูลจำนวนโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กที่มีนักเรียน 150 คน ลงมาจากสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาทั่วประเทศตามนโยบายที่จะเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับโรงเรียนขนาดเล็กพบว่า มีจำนวน 18,318 แห่ง และมีโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กที่มีจำนวน 120 คน ลงมาจำนวน 664 แห่ง พบว่า สภาพปัญหาการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนซึ่งพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคหลายประการมีความยากลำบากในการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนโดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสและมีอยู่จำนวนมากในโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก ซึ่งมีจำนวน 664 แห่ง

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กเพื่อตอบสนองความต้องการปัญหาในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคตที่จะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งภาษาอังกฤษจะถูกใช้เป็นภาษากลางการสื่อสารกับกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ภาษาราชการต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการที่จะพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนอีกทั้งยังสามารถแก้ปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตของประชาชนชาวไทยได้อย่างมีศักดิ์ศรีและอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างภาคภูมิใจและมีคุณภาพ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางในการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย โดยการศึกษาหลักการ แนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ประกอบไปด้วย 5 ด้าน 1) ด้านการใช้หลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านครูผู้สอน 4) ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 5) ด้านการวัดและประเมินผล

2. การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสและครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 48 คน ในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างและภาคเหนือตอนบน คือสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 และเขต 2 และในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน

เขต 1 และเขต 2 จังหวัดลำพูน นำสภาพและแนวทางในโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3. การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 คน เกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการการเรียนรู้ทั้งในระดับนโยบาย ระดับมหาวิทยาลัย ระดับเขตพื้นที่ และระดับปฏิบัติในสถานศึกษาขนาดเล็กโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนนี้

1. การยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบ

2. การตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique)

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก จากการสอบถามความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของการนำรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กไปใช้ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 296 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก

1.1 จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสนทนากลุ่มสรุปได้ดังนี้

1.1.1 ด้านการใช้หลักสูตร ในส่วนของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเขียนไว้กว้าง และเน้นไวยากรณ์เป็นหลัก เวลาเรียนและเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีน้อยมาก นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อยมาก มีคู่มือและเอกสารจำนวนน้อย

1.1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน วิธีสอนแบบเดิมไม่สามารถเน้นการฝึกทักษะให้นักเรียนได้สนทนาเพื่อการสื่อสาร

1.1.3 ด้านครูผู้สอน ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา คำศัพท์ ครูไม่มีโอกาสในการฝึกทักษะและประสบการณ์ในการสื่อสารกับเจ้าของภาษา และจบไม่ตรงวิชาเอกภาษาอังกฤษ

1.1.4 ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปัญหาที่พบคือ สื่อการสอนไม่สามารถช่วยให้นักเรียนได้สื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพเท่าที่ควร สภาพของสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และสัญญาณอินเทอร์เน็ตต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ ด้านสภาพแวดล้อมพบว่า การจัดบรรยากาศยังไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1.5 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า วิธีการวัดและประเมินผลไม่หลากหลาย เครื่องมือไม่มีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน

1.2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ข้อสรุปดังนี้

1.2.1 ด้านการใช้หลักสูตร กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้เน้นภาษาเพื่อการสื่อสารในทุกระดับชั้น และเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย 1) การกำหนดโครงสร้าง/เวลาเรียน ควรเพิ่มเวลาเรียนโดยมีการบูรณาการการเรียนการสอนกับวิชาอื่นๆ และเพิ่มกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน 2) การกำหนดเนื้อหา ต้องมีการปรับเนื้อหาและวิธีการให้มีความยืดหยุ่น 3) การบริหารหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต้องมีการวางแผนการพัฒนาหลักสูตร จัดทีมงานพัฒนาหลักสูตร มีการกำกับติดตามนิเทศส่งเสริมให้แนวทางที่ถูกต้อง ประเมินปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

1.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ต้องปรับบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและออกเสียงให้ถูกต้อง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวบ่งชี้ เพื่อให้เนื้อหาเหมาะสมกับศักยภาพเด็ก

1.2.3 ด้านครูผู้สอน ต้องมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษ ครูต้องศึกษาเนื้อหาให้เข้าใจก่อนแล้วจึงเตรียมตัวและเตรียมเทคนิคเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในเรื่องต่างๆ ครูต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียนครูต้องมีความสามารถในการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับนานาชาติ (Test of English for international communication: TOEIC) (ฟัง พูด อ่านเขียน) ให้ได้ 500 คะแนนขึ้นไปครูควรมีเอกภาพในการสอนภาษาอังกฤษครูควรมีทัศนคติที่ดีในวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2.4 ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ต้องมีคณะกรรมการเลือก หรือครูเลือกใช้ โดยมีหลักสูตรและตัวชี้วัดกำหนดการเลือกแบบเรียน ใช้แบบเรียนในการสอนให้ครบ 4 ทักษะ มีการปรับแบบเรียนให้มีคุณภาพอย่างเร่งด่วนและเหมาะสม และให้มีการพัฒนาแบบเรียนโดยเด็กไทย สภาพแวดล้อมของโรงเรียนต้องได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้มีสภาพแวดล้อมไม่ยึดติดกับโครงสร้างเวลาเรียนเดิม จัดประกวดการแข่งขันต่างๆ จัดทำป้ายนิเทศภาษาอังกฤษ เพิ่มกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารโดยกิจกรรมอ่านนอกห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น กำหนดให้มีพื้นที่ภาษาอังกฤษ (English Zone) ส่งเสริมและจัดกิจกรรมให้นักเรียนใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

1.2.5 ด้านการวัดและประเมินผล ต้องมีการพัฒนาเทคนิคการวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับการประเมินด้านอื่นๆ มุ่งเน้นการประเมินตามสภาพจริง เครื่องมือต้องกำหนดให้มีเกณฑ์ในการประมาณค่าลักษณะพฤติกรรมของนักเรียน ให้ผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติจริงได้ ทั้งปฏิบัติเดี่ยวและการประเมินกลุ่ม ต้องมีการใช้การวัดผลแบบบูรณาการกับสาระอื่น

1.2.6 ด้านอื่นๆ สำหรับการมีส่วนร่วมของชุมชน เอกชน และองค์กรส่วนท้องถิ่นในชุมชน ควรสนับสนุน ด้านงบประมาณและมีกิจกรรม ร่วมวางแผน สนับสนุน เกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารทุกวิถีทาง

2. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) การวางแผน (Plan) มีการวิเคราะห์สภาพบริบทของโรงเรียนโดยการกำหนดยุทธศาสตร์ให้มีความชัดเจนในบริบทของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก ตลอดจนวิสัยทัศน์ เป้าหมาย แนวทางการพัฒนามีการร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติงานวิชาการ จัดให้มีแผนการจัดการเรียนรู้ แสดงรายละเอียดของการกำหนด

เนื้อหาที่จะสอนในรายวิชา ภาษาอังกฤษและรายวิชาของหลักสูตรภาษาอังกฤษ 2) การนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation) การดำเนินงานด้านการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรและรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษการจัดค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้ม เป็นต้น 3) การนิเทศติดตามและการประเมินผล (Evaluation) นิเทศติดตามทั้งก่อนการดำเนินงาน ระหว่างการดำเนินงาน และหลังการดำเนินงานและรายงานผลการนิเทศ มีการจัดทำคู่มือการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อยดังนี้ 1) การกำหนดหลักสูตร ได้จัดให้มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยเน้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายตามบริบทของท้องถิ่นประเทศ ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก 2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านวิธีการโดยส่งเสริมให้ครูร่วมกันศึกษาเนื้อหาภาษาอังกฤษ และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเนื้อหาที่ตนมีความเชี่ยวชาญจัดหาวิทยากรมาให้ความรู้แก่ครูในเรื่องเกี่ยวกับกลวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยเจ้าของภาษา จัดทีมครูต่างชาติและครูต้นแบบร่วมทำกิจกรรมพัฒนาการสื่อสารหรือกิจกรรมที่มีความสอดคล้องต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะทางภาษา พัฒนาการจัดห้องเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีสื่อไอซีที ที่ผู้เรียนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้สะดวกและสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ได้ จัดให้มีห้องเรียนสถานการณ์จำลองในการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน 4) การวัดผลและประเมินผล จัดให้มีการนิเทศ ติดตามความก้าวหน้าของครูในการจัดการเรียนการสอนการวัดผลทางภาษาอังกฤษที่เน้นความสามารถในการสื่อสารวัดและประเมินผลตามสภาพจริง 5) การวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนเป็นรายบุคคล

องค์ประกอบที่ 3 เป้าหมายด้านคุณภาพ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย คำแนะนำสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน บรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จ คือ การสร้างความตระหนักแก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และพัฒนาความรู้ และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. การประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก พบว่า องค์ประกอบที่ 1 การบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 3 เป้าหมายด้านคุณภาพ และปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จ ผู้ประเมินมีความเห็นว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ด้านการใช้หลักสูตร ในส่วนของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเขียนไว้กว้างและยังเน้นไวยากรณ์เป็นหลักโครงสร้างเวลาเรียนของภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้กำหนดไว้ที่คือ ปีละ 120 ชั่วโมง ไม่เพียงพอในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาภาษาเพื่อการสื่อสารมีน้อยมากทำ คู่มือและเอกสารมีจำนวนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ Ministry of Education (2006, pp. 4-5) ที่กล่าวถึงแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่ามีปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ การฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์และท่องศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบการสื่อสาร ส่วนแนวทางในการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กนั้น ควรกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้เน้นการสื่อสารในทุกระดับชั้น ตามบริบทและมีการขยายบริบทและความยากตามระดับชั้นเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในระดับประถมศึกษาควรเน้นการสื่อสารระดับพื้นฐานการฟัง พูด อ่าน เขียนมีการจัดประเภทคำศัพท์การอ่านและการฟัง ต้องเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและบูรณาการในทุกวิชา โดยครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจหลักสูตรและตัวชี้วัดซึ่งสอดคล้องกับ Chanbanjong (2012, pp. 35-38) พบว่า ด้านหลักสูตรของประเทศฟิลิปปินส์มีนโยบายให้ปรับปรุงหลักสูตรระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้ใช้ในการสอนวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ แบบบูรณาการภาษายุทธศาสตร์ คือ การให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นเรื่อยๆ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเพิ่มโอกาสการใช้ภายนอกห้องเรียน สำหรับการบริหารหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องมีการวางแผนการพัฒนาหลักสูตร จัดทีมงานพัฒนาหลักสูตรมีการกำกับติดตามนิเทศส่งเสริมให้แนวทางที่ถูกต้อง ประเมินปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรมีการวางแผนและให้ความสำคัญในการติดตามผล การนิเทศ

ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู พบว่าครูไม่สามารถสอนแบบมุ่งเน้นการฝึกทักษะ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ที่สอนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา คำศัพท์ และครูยังไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านเทคนิคที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เพียงพอ ตลอดจนบุคลากรของโรงเรียนยังไม่มี ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่เพียงพอด้านจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครูไม่มีโอกาสในการฝึกทักษะและประสบการณ์ในการสื่อสารกับเจ้าของภาษา จึงทำให้ครูไม่กล้าพูด และสนทนาภาษาอังกฤษและยังพบว่า มีครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิการสอนภาษาอังกฤษ (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) ไม่เพียงพอ ครูผู้สอนส่วนใหญ่จบไม่ตรงเอกการสอนภาษาอังกฤษ และการอบรมพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของครูเหล่านี้ใช้การอบรมเวลาสั้นๆ และยังพบว่าวิธีการอบรมไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับความต้องการของครู ซึ่งสอดคล้องกับ Chaemchoy (2012, pp. 45-48) ได้เสนอปัญหาด้านวิธีการสอนในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจเกิดจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษขาดการพัฒนาที่ต่อเหมาะสมและต่อเนื่อง และยังไม่พบนโยบายหรือยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน การสอนภาษาอังกฤษยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ และ Chanbanjong (2012, pp. 36-39) ได้เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาในด้านวิธีสอนของครูฟิลิปปินส์ พบว่า ครูทุกคนจะถูกควบคุมมาตรฐานด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ ระบบการอนุมัติใบประกอบวิชาชีพครูฟิลิปปินส์ ครูต้องผ่านการศึกษาน้อย 18 หน่วยกิต โดยครูผู้สอนต้องมีการสอนเพื่อขอรับใบประกอบวิชาชีพเรียกว่าการตรวจสอบใบอนุญาตความเป็นครู (Licensure Examination for Teacher) มีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมครูให้กับทบทวนมัธยม มีการพัฒนาครูผู้สอนหรือการพัฒนาเครือข่ายครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศที่สำคัญคือ ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ เป็นสถานที่ฝึกงาน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ครูทุกคน

ในเขตพื้นที่การศึกษา นอกจากนี้ Boonying (2012, pp. 28-30) ยังได้เสนอแนะด้านวิธีสอนในระดับประถมของประเทศไทยว่า นักเรียนต้องเรียนสองภาษาเป็นนโยบายในการด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนควรมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฟังและทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศอื่นๆ มีการกำหนดคู่มือการสอนภาษาอังกฤษครูต้องมีการสอนภาษาอังกฤษร่วมกับวิชาอื่นๆ และมีการพัฒนาคุณภาพครู กระทรวงศึกษาธิการกำหนดคุณสมบัติครูผู้สอน โดยจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพครูโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ ซึ่งครูผู้สอนสามารถสอนได้สองภาษาทั้งภาษาอังกฤษและภาษาแม่ และสอดคล้องกับ Choi (2000, pp. 28-38) ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษของครูในประเทศเกาหลีโดยใช้เกมและเพลงจูงใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งสามารถส่งเสริมบรรยากาศในการมุ่งเน้นการสื่อสารในทักษะทั้ง 4 ได้อย่างผสมผสานกลมกลืน เป็นการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเรียนรู้ไวยากรณ์ไปพร้อมๆ กัน และสอดคล้องกับ Konstantyuk (2004, p. 5) ได้ศึกษาระเบียบวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสอนภาษายูเครนโดยมีกลุ่มตัวอย่างกิจกรรมและวิธีการช่วยผู้เรียนพัฒนาทักษะเพื่อการแสดงออกถึงความหมายทางการสื่อสารต่างๆ การรวบรวมเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเข้ากับการมีทักษะทั้ง 4 ในภาษายูเครนเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและมีความสุขเทคนิคปฏิสัมพันธ์ เช่น ละคร คำโคลง เกมบทบาทการสนทนา การอภิปราย สถานการณ์สมมติ สำหรับแนวทางพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอนต้องปรับบรรยากาศเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารใช้วิธีสอนและออกเสียงให้ถูกต้อง มีการปรับเนื้อหาให้เป็นระดับขั้นบันได เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ต้องสัมพันธ์กันเชื่อมโยงกันมีสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้ฝึกเสมือนจริง ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษครูต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียนครูต้องมีความสามารถในการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับนานาชาติ (Test of English for international communication: TOEIC) (ฟัง พูด อ่านเขียน) ให้ได้ 500 คะแนนขึ้นไป มีการพัฒนาวิธีสอนภาษาอังกฤษ มีต้นแบบให้ครูได้ศึกษาและถอดประสบการณ์พัฒนาครูโดยตรงและยกระดับครูที่เก่งภาษาเพื่อการสื่อสารการพัฒนาความรู้ และทักษะภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ Ministry of Education (2006, pp. 2-3) ที่กล่าวถึงแผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งตามยุทธศาสตร์ที่ 2 มีการดำเนินการเร่งปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาระบบสนับสนุนเพื่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า แบบเรียนและสื่อการสอนไม่สามารถช่วยให้นักเรียนได้สื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพเท่าที่ควร ตลอดจนสภาพของสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และสัญญาณอินเทอร์เน็ตต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและให้การจัดบรรยากาศยังไม่เอื้อต่อการเรียนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ปัจจุบันแบบเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่มีคุณภาพคือไม่สามารถจูงใจนักเรียนได้สนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สื่อการสอนไม่ทันสมัย อินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง และไม่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Kleawklang (1997, p. 150) พบว่า มีปัญหาในเรื่องงบประมาณที่ได้รับในการจัดซื้อและผลิตสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะเอกสารประกอบหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ คู่มือครู เอกสารเสริมหลักสูตรไม่เพียงพอ โดย Chanbanjong (2012, pp. 18-22) กล่าวถึงการขาดสื่อการเรียนการสอน แบบเรียนหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่หลากหลายเนื่องจากมีราคาแพง ขาดแหล่งเรียนรู้ซึ่งในยุคยุทธศาสตร์ที่สำคัญภายในสถานศึกษาที่ส่งเสริมภาษาเพื่อการสื่อสาร แนวทางในการพัฒนาด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีต้องมีการบริหารและบริการสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ชัดเจนครูผู้สอนต้องมีความทันสมัยมีการจัดทำเว็บไซต์ และสื่อการสอนต้องมีการพัฒนาสื่อประกอบการสอนหรือสร้างยุทธศาสตร์การแข่งขันในโอกาสต่างๆสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีการจัดประกวดการแข่งขันต่างๆ ป้ายนิเทศภาษาอังกฤษ เพิ่มกิจกรรมอ่านนอกห้องเรียนมากขึ้น จัดชุมนุมภาษาอังกฤษให้มีสภาพแวดล้อมทาง

ดิจิทัลที่เอื้ออำนวย ซึ่งสอดคล้องกับ Chanbanjong (2012, pp. 42-43) กล่าวในนโยบายของประเทศญี่ปุ่นในด้านสื่อ อุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศมีนโยบายให้ใช้สื่อเสียง ประเภชิตีและดีวีดี ในการฝึกภาษาอังกฤษในระดับประถมส่วนในระดับมัธยมให้ใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษรวมกับสื่อที่ครูสร้างขึ้นและสอดคล้องกับ กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (Office of the Basic Education Commission, 2014, pp. 6-7) ด้านสื่อโดยมีการใช้สื่อช่วยในการจัดกิจกรรมมีชุดฝึกทักษะทางภาษา ใช้สื่อ ดิจิตอล การเรียนรู้โดยโปรแกรมประยุกต์ (Digital e-book learning application) และเว็บไซต์โดยใช้ประโยชน์จากแท็บเล็ต (Tablet) ใช้ประโยชน์จากรายการของสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (Education Television Station: ETV) และการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (Distance Learning: DLTV)

ด้านการวัดผลและประเมินผลที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า วิธีการวัดและประเมินผลไม่หลากหลาย เครื่องมือไม่มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับ Chanbanjong (2012, pp. 24-26) ได้แนวทางของประเทศฟิลิปปินส์ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ในหลักสูตรใหม่ได้ดำเนินการผลการเรียนรู้แบบองค์รวม เน้นการประเมินเทียบกับมาตรฐานโดยเน้นด้านความรู้ ร้อยละ 15 ด้านทักษะและกระบวนการ ร้อยละ 25 ด้านความเข้าใจ ร้อยละ 30 ด้านผลผลิต/การปฏิบัติงาน ร้อยละ 30 ส่วนประเทศญี่ปุ่นมีนโยบายสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้วัดและประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย และครอบคลุมทั้งการวัดทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน

2. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก

องค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำไปปฏิบัติ (Implementation) การนิเทศติดตามและการประเมินผล (Evaluation) นิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ Wongyuen (2015, p. 28) ที่กล่าวว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการประกอบด้วย 3 ขั้นตอนซึ่งประกอบด้วย 1) การวางแผนการบริหารงาน 2) การนำไปสู่การปฏิบัติ 3) การนิเทศติดตามประเมินผลการบริหารงานวิชาการ และยังสอดคล้องกับ Wong-anutraroj (2010, p. 3) กล่าวว่าขั้นตอนการบริหารงานวิชาการ มีดังนี้ 1) ขั้นตอนดำเนินการจะเป็นการกำหนดนโยบายและวางแผนงานด้านวิชาการ 2) ขั้นตอนการดำเนินงานเป็นขั้นที่จัดและดำเนินงาน รวมทั้งการควบคุมดูแลให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ 3) ขั้นส่งเสริมการติดตามผลในด้านวิชาการเพื่อให้ได้มาตรฐานของงานวิชาการที่เป็นเช่นนี้เพราะการวางแผนการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นกิจกรรมแรกที่มีความสำคัญยิ่งต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในด้านการกำหนดหลักสูตร ได้จัดให้มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ โดยเน้นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายตามบริบทของท้องถิ่นประเทศ ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกมีความสามารถ ถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์จัดทีมครูต่างชาติครูต้นแบบร่วมทำกิจกรรมพัฒนาการสื่อสารหรือกิจกรรมที่มีความสอดคล้องต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในลักษณะของการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community: PLC) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารส่งเสริมการนำวิทยากรในท้องถิ่นมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใช้วิธีสอน ครูต้องได้รับการพัฒนา ฝึกอบรม ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ครูมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านเกณฑ์เบื้องต้นซึ่งในระดับผู้ใช้ภาษาชั้นอิสระคือเท่ากับ

ระดับ B1 ขึ้นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) ครูสามารถจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จัดการสอนแบบบูรณาการการจัดการเรียนรู้สู่สาระการเรียนรู้อื่นๆ ได้สอดคล้องกับสภาพบริบทของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในส่วนของ ครูชาวต่างชาติมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการคัดเลือกครูชาวต่างชาติ ได้แก่ การกำหนดคุณสมบัติ มีการทดสอบและการประเมินการสอนมีการจัดหาและสนับสนุนงบประมาณในการจ้างครูต่างชาติหรือครูอาสาสมัครมีการจัดฝึกอบรมและพัฒนาครูต่างชาติอย่างสม่ำเสมอ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะทางภาษา มีสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ผู้เรียนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้สะดวกและจัดให้มีห้องเรียนสถานการณ์จำลองในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จัดให้มีการนิเทศติดตามความก้าวหน้าของครูในการจัดการเรียนการสอนการวัดผลทางภาษาอังกฤษที่เน้นความสามารถในการสื่อสารวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจากการลงมือปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพและบริบทของโรงเรียนส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีการวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมีการวิจัยและพัฒนาการวัดและประเมินผลการวิจัย และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาการเรียนรู้ขั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ Uthranun (1989, pp. 263-267) งานบริหาร และงานบริการหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีขอบเขตของงาน คือ งานเตรียมบุคลากรภาษาอังกฤษในการใช้หลักสูตรงานจัดครูภาษาอังกฤษเข้าสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ การบริหาร และการจัดการวัสดุหลักสูตรภาษาอังกฤษการบริหารหลักสูตรภาษาอังกฤษภายในโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 3 เป้าหมายด้านคุณภาพ ได้แก่ คุณภาพผู้เรียน ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่อง ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย คำแนะนำสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน บรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างได้เหมาะสมเลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยได้ซึ่งสอดคล้องกับ Ministry of Education (2008, p. 46) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสอดคล้องกับผลการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาตามนโยบายด้านการศึกษารัฐบาล กล่าวถึงประเด็น และข้อเสนอแนะที่ควรให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรจัดรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ควรปรับปรุงและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างเร่งด่วน โดยเพิ่มความเข้มข้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งจากผลการประเมินนักเรียนทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำเนื่องจากนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และไม่เข้าใจวัฒนธรรมตะวันตก นักเรียนไม่มีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามตัวชี้วัดของระดับชั้น ไม่กล้าซักถาม หรือสนทนาภาษาอังกฤษและนักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จ คือ การสร้างความตระหนักแก่รัฐบาล ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเกิดการพัฒนาความรู้ และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งสอดคล้องกับ

Sarobol (2013, pp. 1-4) กล่าวว่า อย่างไรก็ตามการที่นักเรียนในสถาบันการศึกษาต่างๆ จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีนั้นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่เป็นกลไกหลักที่จะขับเคลื่อนและพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับชาติอื่นๆ ได้นั้น คือ รัฐบาล ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นรัฐบาลต้องแก้ปัญหาโครงสร้างในการสอนภาษาอังกฤษ สร้างแรงจูงใจให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กำหนดนโยบายในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การแก้ไขครูที่ไม่มีวุฒิทางด้านภาษาอังกฤษ ผู้บริหารจะต้องดำเนินการในสถานศึกษาต่างๆ ดังนี้ ต้องส่งเสริมให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษและสนับสนุนครูโดยจัดงบประมาณเพื่อส่งเสริมครูไปเข้ารับการอบรม ประชุมสัมมนา การดูงานในประเทศและประเทศอาเซียน รวมทั้งประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาผู้บริหารต้องมีนโยบายให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่เข้ารับการอบรมดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศกลับมาถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนครูด้วยกันและต้องให้มีการนิเทศหรือการสังเกตชั้นเรียนภาษาอังกฤษและต้องมีทักษะในการร่วมมือกับสถานศึกษาอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศหาโรงเรียนเครือข่าย เพื่อวางแผนใช้ทรัพยากรร่วมกัน ส่วนครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษโดยพัฒนาตนเองเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลา พัฒนาคำศัพท์ เข้าร่วมประชุมสัมมนาพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ สมัครเป็นสมาชิกสมาคมครูผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย (Teaching English Speakers of other Language: Thailand TESOL) และพัฒนาวิธีสอนภาษาอังกฤษของตนเองให้มีประสิทธิภาพเพราะรัฐบาลยังไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับสถานศึกษาอย่างจริงจังและขาดการติดตามอีกทั้งเพราะผู้บริหารส่วนใหญ่ยังไม่มีความตระหนักและวิสัยทัศน์ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้มีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนซึ่งจะเห็นได้จากผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนต่ำมาตลอดอีกทั้งครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิด้านภาษาอังกฤษ

3. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก ในด้านความเป็นไปได้ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก องค์ประกอบที่ 1 การบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการวางแผน (Plan) ด้านการนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation) และการนิเทศ ติดตาม และการประเมินผล (Evaluation) ผู้ประเมินมีความเห็นว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในระดับมาก องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการกำหนดหลักสูตรด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านวิธีการด้านการเตรียมความพร้อมบุคลากร ด้านสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลและด้านการวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้ประเมินมีความเห็นว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในระดับมาก องค์ประกอบที่ 3 เป้าหมายด้านคุณภาพ คือ ด้านคุณภาพผู้เรียนผู้ประเมินมีความเห็นว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในระดับมาก ปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จผู้ประเมินมีความเห็นว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในระดับมากทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กอย่างเป็นระบบตามหลักการพัฒนารูปแบบ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ตามลำดับซึ่งเป็นการดำเนินการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ Srisa-ard (2000, pp. 104-106) ได้กล่าวถึงการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบนั้นอาจทำได้ 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การสร้างหรือการพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนโดยศึกษาค้นคว้าทฤษฎีและผลการศึกษาหรือผลการวิจัย

ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพสถานการณ์ต่างๆกำหนดองค์ประกอบในรูปแบบ ผู้วิจัยคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นแล้วปรับปรุงเพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม ขั้นที่ 2 การประเมินรูปแบบเพื่อทดสอบความเหมาะสมจากแนวคิดดังกล่าว ตามขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ๆ ได้ดังนี้คือ ขั้นตอนการวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น การออกแบบรูปแบบ และการตรวจสอบรูปแบบดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สอบถาม สัมภาษณ์ สร้างรูปแบบและการตรวจสอบรูปแบบ ที่มีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก มีความเป็นไปได้ในระดับมาก

ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก องค์ประกอบที่ 1 การบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการวางแผน (Plan) ด้านการนำไปปฏิบัติ (Implementation) และการนิเทศติดตามและการประเมินผล (Evaluation) ผู้ประเมินมีความเห็นว่าทุกรายการมีความเป็นประโยชน์ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในระดับมาก องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการกำหนดหลักสูตรด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านวิธีการ ด้านการเตรียมความพร้อมบุคลากร ด้านสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลและด้านการวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้ประเมินมีความเห็นว่าทุกรายการมีความเป็นประโยชน์ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในระดับมาก องค์ประกอบที่ 3 เป้าหมายด้านคุณภาพด้านคุณภาพผู้เรียนผู้ประเมินมีความเห็นว่าทุกรายการมีความเป็นประโยชน์ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในระดับมากปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จผู้ประเมินมีความเห็นว่าทุกรายการมีความเป็นประโยชน์ในการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กในระดับมากทุกองค์ประกอบ ทั้งนี้เพราะ องค์ประกอบทั้ง 3 เป็นองค์ประกอบหลัก ในการบริหารองค์กร มีความครอบคลุมภารกิจการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก มีความชัดเจนในการกำหนดนโยบาย การกำหนดโครงสร้างและในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบที่สร้างขึ้นซึ่งประกอบไปด้วยแนวปฏิบัติที่ชัดเจนครอบคลุมภารกิจของการบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งสอดคล้องกับ Eun (2002, pp. 36-66) ได้ศึกษาอำนาจและความรู้ความสามารถของครูในการปรับใช้วิธีสอนต่างๆ ให้เหมาะสมกับบริบทโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในกรุงโซลประเทศเกาหลีใต้ผู้วิจัยมุ่งสำรวจสิ่งที่สัมพันธ์กับเหตุผลที่ต้องนำมาพิจารณาเกี่ยวกับวิธีสอนในปัจจุบันโดยเฉพาะการสอนตามแนวสื่อสารซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางนอกจากนั้นยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจเพื่อเสริมพลังอำนาจให้กับครูวิชาชีพตระหนักถึงการสร้างพลังอำนาจของตนเองในการดัดแปลงวิธีสอนที่รับมาจากประเทศเจ้าของภาษาให้เหมาะสมกับบริบทของตนเองการศึกษานี้ พบว่า ประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ซึ่งการที่ครูผู้สอนจะสามารถปฏิบัติการสอนได้ดีมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้นั้นประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านตัวครูผู้สอนวิธีการสอนสื่อเทคนิคการสอนต่างๆ บรรยากาศสภาพแวดล้อมและปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าประสิทธิภาพการสอนของครูประกอบด้วยการเตรียมการสอนของครูการใช้สื่อการสอนของครู การวัดและประเมินผลของครูบรรยากาศในการเรียนการสอนการให้การเสริมแรงแก่นักเรียนความสัมพันธ์ครูและ

นักเรียนประสบการณ์ในการสอนของครูบุคลิกภาพของครูผู้สอนเจตคติต่อการสอนความสัมพันธ์ระหว่างครูภายในโรงเรียนสภาพเศรษฐกิจของครูขวัญและกำลังใจของครู

ดังนั้น องค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบจึงมีความเป็นประโยชน์แก่การที่นำรูปแบบที่ไปใช้ได้จริงในรายละเอียดของรูปแบบแต่ละองค์ประกอบ มีแนวทาง แนวปฏิบัติและรายละเอียดที่อธิบายไว้มีความชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติครอบคลุมภารกิจของการบริหารงาน ในสถานศึกษาและสอดคล้องกับกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาจึงเป็นรูปแบบที่สามารถช่วยให้การบริหารการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กเกิดประโยชน์ มีประสิทธิภาพบังเกิดผลดีต่อการการบริหารองค์กรได้อย่างดียิ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 งานวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็กที่มีบริบท ด้านการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านหลักสูตรวิธีการสอน ด้านครูและบุคลากร ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการวัดและประเมินผลโดยต้องมีปัจจัยแห่งความสำเร็จ ดังนี้

1.1.1 สร้างความตระหนักแก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1.2 ส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเกิดการพัฒนาความรู้ และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2 ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรภายในและการมีส่วนร่วมของชุมชนและควรเปิดโอกาสให้มีการประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับชุมชน ะมีการสร้างเครือข่ายโรงเรียนขยายโอกาสเพื่อระดมทรัพยากรมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.3 ต้องอาศัยทีมงานที่มีความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษภายในโรงเรียนเป็นพลังขับเคลื่อนการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ

1.4 จะมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้นเมื่อเพิ่มเงื่อนไขในความชัดเจนเกี่ยวกับการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสขนาดเล็ก

2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพและความพร้อมของโรงเรียนขยายโอกาสในบริบทที่แตกต่างกันที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.3 ควรทำการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบของเครือข่ายโรงเรียนขยายโอกาสที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ ในด้านระดมทุน งบประมาณ และทรัพยากรในด้านต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

References

- Boonying, V. (2012). *Policies and strategies for the promotion of foreign language instruction in ASEAN+3 countries: a case study of Singapore*. Bangkok: Office of the Education Council. (in Thai)
- Chaemchoy, S. (2012). *Policies and strategies for the promotion of foreign language instruction in ASEAN+3 countries: a case study of Thailand*. Bangkok: Office of the Education Council. (in Thai)
- Chanbanjong, C. (2012). *Policies and strategies for the promotion of foreign language instruction in ASEAN+3 countries: a case study of Japan*. Bangkok: Office of the Education Council. (in Thai)
- Chanbanjong, C. (2012). *Policies and strategies for the promotion of foreign language instruction in ASEAN+3 countries: a case study of Philippines*. Bangkok: Office of the Education Council. (in Thai)
- Choi, Seonghee. (2000). Teaching English as a Foreign Language in Korean Middle Schools: Exploration of Communicative Language Teaching through Teachers' Beliefs and Self-reported Classroom Teaching Practices. *Dissertation Abstracts International*, 60(80), 28-38-A.
- Department of Curriculum and Instruction. (2003). *Learning management of foreign language subject according to basic education curriculum B.E. 2544*. Bangkok: Ministry of Education. (in Thai)
- Eun, S. (2002). Contextual Autonomy in EFL Classrooms: A Critical Review of English Teaching Methods in South Korea. *Dissertation Abstracts International*, 62(11), 36-66-A.
- Kleawklang, U. (1997). *A Study of Problems and Needs of Pratom Suksa V English Teachers in the Second Educational Zone, Office of Primary Education, Changwat Nakhon Ratchasima* (Master thesis). Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Konstantyuk, L. (2004). Communicative Language Teaching Methodology and the Teaching of Ukrainian. *Masters Abstracts International*, 42(1), 51.
- Ministry of Education. (2006). *A strategy plan for improving teaching and learning English*. Bangkok: English Language Institute, Office of the Basic Education Commission. (in Thai)
- Ministry of Education. (2008). *The basic education core curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (2012). *Statistics in education*. Bangkok: Ministry of Education. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (2014). *A guideline according to the ministry of education announcement about English teaching and learning reform policy*. Bangkok: Ministry of Education. (in Thai)

- Sarobol, N. (2013). *English language and the participation in ASEAN community*. Bangkok: Language Institute Thammasat University. (in Thai)
- Srisa-ard, B. (2000). *The basic research process* (5th ed.). Bangkok: Suweeriyasan. (in Thai)
- Uthranun, S. (1989). *Principles of curriculum development* (3rd ed.). Bangkok: Faculty of Education Chulalongkorn University. (in Thai)
- Wong-anutraroj, P. (2010). *Academic administration*. Bangkok: Primary Care Unit. (in Thai)
- Wongyuen, T. (2015). *Academic administration in schools*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai)